

Zakon o zaštiti konkurencije

Zakon je objavljen u "Službenom listu RCG", br. [69/2005](#) i [37/2007](#).

NAPOMENA

Zakon je prestao da važi 8.10.2012. godine - vidi: [čl. 75. st. 1.](#) Zakona - 44/2012-40.

DIO PRVI

OPŠTE ODREDBE

Predmet

Član 1

Ovim zakonom uređuju se način, postupak i mjere zaštite konkurencije na tržištu i utvrđuju nadležnosti organa za zaštitu konkurencije.

Povreda konkurencije

Član 2

(1) Aktima i radnjama kojima se vrši povreda konkurencije, u smislu ovog zakona, smatraju se:

- 1) sporazumi, odluke udruženja i usaglašena praksa, kojima se ograničava, sprječava ili narušava konkurencija;
- 2) zloupotreba dominantnog položaja;
- 3) koncentracije kojima se bitno sprječava, ograničava ili narušava konkurencija, prije svega stvaranjem, odnosno jačanjem dominantnog položaja na tržištu.

(2) Povreda konkurencije iz stava 1 ovog člana utvrđuje se zavisno od konkretnog slučaja na osnovu stepena i dinamike promjena u strukturi relevantnog tržišta, ograničenjima i mogućnostima ravnopravnog pristupa tržištu novih konkurenata, promjenama kojima se ograničava mogućnost snabdijevanja tržišta prema stepenu pogodnosti nastalih za potrošače i drugih okolnosti kojima se utiče na povredu konkurencije.

(3) Bliže kriterijume iz stava 2 ovog člana utvrđuje organ državne uprave nadležan za poslove ekonomskog razvoja (u daljem tekstu: Ministarstvo).

+ [čl. 1. i 2. Zakona - 37/2007-10.](#)

Vidi:

Teritorijalna primjena

Član 3

Ovaj zakon primjenjuje se na akte i radnje učinjene na teritoriji Republike Crne Gore (u daljem tekstu: Crna Gora), odnosno na akte ili radnje koji su nastali kao posljedica akata ili radnji učinjenih van teritorije Crne Gore, a kojima se vrše povrede konkurencije na teritoriji Crne Gore.

Personalna primjena

Član 4

(1) Ovaj zakon primjenjuje se na sve subjekte koji obavljaju privrednu djelatnost i učestvuju u prometu roba ili usluga i koji svojim radnjama vrše ili mogu vršiti povrede konkurencije (u daljem tekstu: učesnici na tržištu), a naročito na:

1) privredna društva i druge oblike obavljanja privredne djelatnosti, nezavisno od sjedišta ili prebivališta, i fizička lica nezavisno od državljanstva i prebivališta;

2) druge subjekte koji neposredno ili posredno, stalno, povremeno ili jednokratno obavljaju privrednu djelatnost i učestvuju u prometu roba, odnosno usluga, nezavisno od pravnog statusa, državljanstva, sjedišta ili prebivališta (sindikati, poslovna udruženja, sportske organizacije, ustanove, zadruge, nosioci prava intelektualne svojine i dr.);

3) državne organe i organe lokalne uprave, kada neposredno ili posredno obavljaju privrednu djelatnost i učestvuju u prometu robe, odnosno usluga.

(2) Ovaj zakon ne primjenjuje se na učesnike na tržištu koji obavljaju djelatnosti od javnog interesa, kao i na lica koja, na osnovu akta nadležnog organa, ostvaruju prihode iz javnih prihoda, ako bi njegova primjena spriječila obavljanje povjerene djelatnosti.

Primjena na povezane učesnike

Član 5

(1) Ovaj zakon primjenjuje se i na povezane učesnike na tržištu.

(2) Povezanim učesnicima na tržištu, u smislu ovog zakona, smatraju se dva ili više učesnika na tržištu koji su povezani tako da jedan učesnik neposredno ili posredno, pravno ili činjenično, odlučujuće utiče na poslovne odluke drugog učesnika, a naročito po osnovu većinskog učešća u osnovnom kapitalu, većine glasova u organima upravljanja, prava na postavljanje većine članova organa upravljanja i lica ovlašćenih za zastupanje učesnika na tržištu, kao i ugovora o prenošenju prava upravljanja i ugovora o zapošljavanju.

(3) Jednim učesnikom na tržištu smatraju se dva ili više povezanih učesnika na tržištu u smislu stava 1 ovog člana.

Relevantno tržište

Član 6

(1) Relevantnim tržištem, u smislu ovog zakona, smatra se tržište koje obuhvata relevantno tržište proizvoda na relevantnom geografskom tržištu.

(2) Relevantnim tržištem proizvoda u smislu ovog zakona, smatra se skup roba, odnosno usluga koje su zamjenjive pod prihvatljivim uslovima sa stanovišta korisnika roba, odnosno usluga, u pogledu njihovih svojstava, svrhe upotrebe i cijene.

(3) Relevantnim geografskim tržištem, u smislu ovog zakona, smatra se teritorija na kojoj su učesnici na tržištu uključeni u ponudu ili potražnju i na kojoj postoje homogeni uslovi konkurencije bitno različiti od uslova konkurencije na susjednim teritorijama.

(4) Kriterijume za utvrđivanje relevantnog tržišta bliže propisuje Ministarstvo.

+

Vidi:

čl. 2. Zakona - 37/2007-10.

NADLEŽNOSTI ORGANA

+

Vidi:

čl. 3. Zakona - 37/2007-9.

Ministarstvo

+

Vidi:

čl. 3. Zakona - 37/2007-9.

Član 6a

Ministarstvo u sprovođenju ovog zakona:

- 1) predlaže politiku zaštite i razvoja konkurencije;
- 2) prati sprovođenje politike zaštite i razvoja konkurencije;
- 3) donosi propise za sprovođenje ovog zakona;
- 4) utvrđuje metode istraživanja konkurencije;
- 5) vrši i druge poslove u skladu sa zakonom.

+

Vidi:

čl. 3. Zakona - 37/2007-9.

Organ uprave nadležan za zaštitu konkurencije

+

Vidi:

čl. 3. Zakona - 37/2007-9.

Član 6b

(1) Organ uprave nadležan za zaštitu konkurencije (u daljem tekstu: nadležni organ) vrši sledeće poslove:

- 1) prati konkurenciju na tržištu uopšte i tržištima pojedinih privrednih sektora;
- 2) odobrava izuzeća od zabrane pojedinih sporazuma i odobrava koncentracije učesnika, pod propisanim uslovima i rješava u drugim pitanjima za koje je po ovom zakonu nadležna;
- 3) rješava u postupku utvrđivanja povreda konkurencije propisanih ovim zakonom;

4) preduzima mjere prema učesnicima i udruženjima učesnika za učinjene povrede konkurencije ili radi njihovog sprječavanja, prestanka već nastale povrede i otklanjanja štetnih posljedica po učesnike i potrošače;

5) analizira stanje na tržištu sa stanovišta slobodne i efikasne konkurencije i o utvrđenom stanju podnosi izvještaj Ministarstvu;

6) priprema stručne osnove za izradu podzakonskih akata, primjene evropskih i drugih međunarodnih standarda i instrumenata iz oblasti zaštite konkurencije;

7) uspostavlja međunarodnu saradnju sa ovlašćenim organima drugih zemalja i međunarodnim organizacijama;

8) objavljuje statističke podatke iz oblasti zaštite konkurencije;

9) obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom.

(2) Nadležni organ ima svojstvo pravnog lica i u svome radu je samostalan.

(3) Akti nadležnog organa su konačni i protiv njih se može pokrenuti upravni spor.

+

Vidi:

čl. 3. Zakona - 37/2007-9.

DIO DRUGI

POVREDE KONKURENCIJE NA TRŽIŠTU

Glava I

1. ZABRANJENI SPORAZUMI

Sporazumi koji sprječavaju, ograničavaju ili narušavaju konkurenciju

Član 7

(1) Akti koji za cilj ili posljedicu imaju ili mogu imati sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje konkurencije na relevantnom tržištu, u smislu ovog zakona, su sporazumi, ugovori, pojedine odredbe ugovora, izričiti ili prećutni dogovori, usaglašena praksa, odluke udruženja učesnika na tržištu (u daljem tekstu: sporazumi).

(2) Sporazumi iz stava 1 ovog člana zabranjeni su i ništavi, a naročito sporazumi kojima se:

1) neposredno ili posredno utvrđuju kupovne ili prodajne cijene ili drugi uslovi poslovanja;

2) ograničava ili kontroliše proizvodnja, tržište, tehnički razvoj ili investicije;

3) vrši podjela tržišta ili izvora nabavke;

4) primjenjuju nejednaki uslovi poslovanja na iste poslove sa različitim učesnicima na tržištu i time pojedini učesnici dovode u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurente;

5) uslovljava zaključenje sporazuma prihvatanjem dodatnih obaveza koje, obzirom na prirodu i trgovačke običaje i praksu, nijesu u vezi sa predmetom sporazuma,

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, sporazumi između učesnika koji se u smislu ovog zakona smatraju povezanim učesnicima na tržištu nijesu zabranjeni.

(4) Usaglašenom praksom iz stava 1 ovog člana smatra se saradnja između učesnika na tržištu koja se postiže bez zaključenja formalnog sporazuma i zamjenjuje konkurenciju na relevantnom tržištu, a koja se može ostvariti neposrednim ili

posrednim kontaktom između učesnika na tržištu koji kao posledicu imaju uticaj na ponašanje tržišta.

Izuzete sporazuma

Član 8

Sporazumi iz člana 7 st. 1 i 2 ovog zakona mogu se izuzeti od zabrane ako doprinose unaprijeđenju proizvodnje ili distribucije ili podsticanju tehničkog ili ekonomskog razvoja i ukoliko obezbjeđuju potrošačima srazmjernu korist, a koji:

- 1) nameću samo ograničenja neophodna za postizanje navedenih ciljeva, i
- 2) ne omogućavaju isključivanje konkurencije u bitnom dijelu predmetnih roba ili usluga.

Vrste sporazuma

Član 9

U smislu člana 7 ovog zakona razlikuju se:

- 1) horizontalni sporazumi, odnosno sporazumi između postojećih ili mogućih učesnika na tržištu koji posluju na istom nivou proizvodnog lanca ili lanca isporuke;
- 2) vertikalni sporazumi, odnosno sporazumi o uslovima nabavke, prodaje ili preprodaje, između postojećih ili mogućih učesnika na tržištu koji posluju na različitom nivou proizvodnog lanca ili lanca isporuke.

Rješenja i mjere nadležnog organa

Član 10

Ako nadležni organ, preko ovlašćenog službenog lica, po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresovanog lica, utvrdi da se sporazumom sprječava, ograničava ili narušava konkurencija donijeće rješenje o utvrđivanju povrede konkurencije iz člana 7 st. 1 i 2 ovog zakona i može odrediti učesniku u sporazumu preduzimanje mjera kojima se omogućava uspostavljanje konkurencije na relevantnom tržištu i otklanjanje štetnih posljedica zabranjenog sporazuma, kao i rokove za njihovo izvršenje.

Pojedinačno izuzeće

Član 11

(1) Nadležni organ, preko ovlašćenog službenog lica, može, na zahtjev učesnika u sporazumu iz člana 8 ovog zakona, odobriti izuzeće tog sporazuma ili njegovog dijela od zabrane utvrđene članom 7 stav 2 ovog zakona (u daljem tekstu: pojedinačno izuzeće).

(2) Teret dokazivanja postojanja uslova za izuzeće iz člana 8 ovog zakona snosi podnosilac zahtjeva.

(3) Ministarstvo propisuje bliži sadržaj zahtjeva za pojedinačno izuzeće.
+ **Vidi:**
čl. 2. Zakona - 37/2007-10.

Sadržina i važenje pojedinačnog izuzeća

Član 12

(1) Pojedinačno izuzeće iz člana 11 ovog zakona odobrava se rješenjem kojim se utvrđuje rok na koji se izuzeće odobrava, a mogu se utvrditi i uslovi i zabrane sa rokovima u kojima se moraju sprovesti.

(2) Rok iz stava 1 ovog člana određuje se za period koji ne može biti duži od vremena neophodnog za povrat investicije i ostvarenje razumnog profita, u skladu sa sporazumom iz člana 11 stav 1 ovog zakona.

(3) Pojedinačno izuzeće iz stava 1 ovoga člana može se, na zahtjev učesnika sporazuma, ponovo odobriti ako sporazum ispunjava uslove za izuzeće utvrđene članom 8 ovog zakona.

(4) Rješenjem o ponovnom odobravanju pojedinačnog izuzeća utvrđuje se novi rok trajanja izuzeća, koji ne može biti duži od roka utvrđenog u skladu sa stavom 2 ovog člana, a mogu se utvrditi i uslovi i zabrane koji se moraju sprovesti.

(5) Zahtjev za produženje pojedinačnog izuzeća iz stava 3 ovog člana učesnici sporazuma podnose nadležnom organu, najkasnije šest mjeseci prije isteka roka odobrenog izuzeća.

Poništavanje, ukidanje ili izmjena pojedinačnog izuzeća

Član 13

Rješenje o pojedinačnom izuzeću nadležni organ može:

- 1) ukinuti ili izmijeniti, ako se izmijene uslovi pod kojima je izuzeće odobreno;
- 2) poništiti, ako se izuzeće zasniva na netačnim ili neistinito prikazanim činjenicama, ne poštuju utvrđeni uslovi ili ako se izuzeće zloupotrebljava.

Izuzeća sporazuma po vrstama

Član 14

(1) Vlada propisuje bliže uslove za izuzeće sporazuma po vrstama i određuje vrste sporazuma koji mogu biti izuzeti od zabrane u skladu sa članom 8 ovog zakona.

(2) Sporazum iz stava 1 ovog člana nadležni organ može zabraniti rješenjem, ako na zahtjev zainteresovanog lica ili po službenoj dužnosti utvrdi da taj sporazum ne ispunjava uslove utvrđene članom 8 ovog zakona.

(3) U slučaju zabrane sporazuma iz stava 2 ovog člana, teret dokazivanja snosi podnosilac zahtjeva, odnosno nadležni organ.

Sporazumi od manjeg značaja

Član 15

(1) Sporazumi manjeg značaja, koji nijesu od bitnog uticaja na konkurenciju, nijesu zabranjeni.

(2) Sporazumima iz stava 1 ovog člana, u smislu ovog zakona, smatraju se horizontalni sporazumi između učesnika čiji ukupni udio na tržištu ne prelazi 10% relevantnog tržišta i vertikalni sporazumi između učesnika čiji ukupni udio na tržištu ne prelazi 15% relevantnog tržišta.

(3) Horizontalni i vertikalni sporazumi koji dovode do povrede konkurencije na relevantnom tržištu kumulativnim dejstvom grupe sporazuma sličnog uticaja na tržište smatraju se sporazumima manjeg značaja, ako ukupni udio tih sporazuma na tržištu ne prelazi 5% relevantnog tržišta.

Zabranjena ograničenja konkurencije

Član 16

(1) Horizontalni sporazumi koji, neposredno ili posredno, imaju za cilj: fiksiranje cijena prilikom prodaje proizvoda trećim licima; ograničenje prodaje i podjelu tržišta ili učesnika na tržištu, odnosno krajnjih korisnika, ne mogu biti izuzeti na osnovu čl. 14 i 15 ovog zakona.

(2) Ne mogu biti izuzeti na osnovu čl. 14 i 15 ovog zakona vertikalni sporazumi koji, neposredno ili posredno, imaju za cilj da:

1) nametnu ograničenje trgovcu koje ga navodi da prodaje robu ili usluge po fiksnoj ili minimalnoj cijeni;

2) ograniče teritoriju ili učesnike, odnosno krajnje korisnike kojima trgovac može prodati robu ili usluge, osim u slučaju:

- ekskluzivne distribucije ili ekskluzivne podjele učesnika, odnosno krajnjih korisnika,

- ograničenja prodaje krajnjim korisnicima od strane trgovca na veliko,

- ograničenja prodaje neovlašćenim članovima selektivne distributivne mreže,

- ograničenja prodaje komponenti konkurentima dobavljača tih komponenti;

3) ograniče prodaju krajnjim korisnicima od strane članova selektivne distributivne mreže;

4) ograniče međusobno snabdijevanje između distributera u okviru selektivne distributivne mreže;

5) ograniče dobavljača komponenti da prodaje te komponente kao rezervne djelove krajnjim korisnicima i serviserima.

(3) Izuzetno od člana 15 ovog zakona ne mogu biti izuzeti od zabrane vertikalni sporazumi između konkurenata na tržištu, ako za cilj imaju ograničenje utvrđeno st. 1 i 2 ovog člana.

Obaveza prijave sporazuma

Član 17

(1) Učesnici sporazuma dužni su da nadležnom organu prijave sporazum u roku od 15 dana od dana zaključenja, osim sporazuma iz čl. 14 i 15 ovog zakona.

(2) Oblik, sadržinu prijave i način vođenja evidencije o prijavljenim sporazumima propisuje
Ministarstvo.

Glava II

2. ZLOUPOTREBA DOMINANTNOG POLOŽAJA

Pojam dominantnog položaja

Član 18

(1) Dominantan položaj na relevantnom tržištu, u smislu ovog zakona, ima učesnik na tržištu koji posluje nezavisno od drugih učesnika na tržištu, odnosno koji može da donosi poslovne odluke ne vodeći računa o poslovnim odlukama konkurenata, dobavljača, kupaca ili krajnjih korisnika njegove robe odnosno usluga.

(2) Dominantan položaj na relevantnom tržištu utvrđuje se na osnovu procjene udjela tog učesnika na relevantnom tržištu, udjela koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, ekonomske snage mogućih konkurenata i prepreka za ulazak na relevantno tržište, kao i eventualno dominantan položaj kupca.

(3) Dominantan položaj na tržištu, u smislu ovog zakona, ima učesnik čiji udio na relevantnom tržištu prelazi 50%.

(4) Učesnik na tržištu iz stava 3 ovog člana ima pravo da dokazuje da nema dominantan položaj u kom slučaju teret dokazivanja pada na učesnika.

(5) Dominantan položaj na tržištu može imati i učesnik čiji je udio na relevantnom tržištu niži od 50%, u kom slučaju teret dokazivanja dominantnog položaja pada na teret nadležnog organa, odnosno podnosioca zahtjeva.

Kolektivni dominantni položaj

Član 19

(1) Dominantan položaj na tržištu mogu imati dva ili više nezavisnih učesnika koji su na relevantnom tržištu povezani ekonomskim vezama tako da zajednički djeluju kao jedan učesnik (kolektivna dominacija).

(2) Kolektivni dominantni položaj na relevantnom tržištu utvrđuje se, naročito na osnovu ukupnog udjela tih učesnika na relevantnom tržištu, udjela koje na tom tržištu imaju njihovi konkurenti, ekonomske snage mogućih konkurenata i prepreka ulasku na relevantno tržište, kao i eventualno dominantan položaj kupca.

(3) Kolektivno dominantni položaj na tržištu, u smislu ovog zakona, imaju dva ili više učesnika čiji ukupni udio na relevantnom tržištu prelazi 60%.

(4) Učesnik na tržištu iz stava 3 ovog člana ima pravo da dokazuje da nema kolektivno dominantan položaj, u kom slučaju teret dokazivanja pada na učesnika.

(5) Kolektivnu dominaciju na tržištu mogu imati dva ili više učesnika i čiji je ukupni udio na relevantnom tržištu niži od 60%, u kom slučaju teret dokazivanja dominantnog položaja pada na teret nadležnog organa, odnosno podnosioca zahtjeva.

Zabrana zloupotrebe dominantnog položaja

Član 20

(1) Zloupotreba dominantnog položaja na relevantnom tržištu zabranjena je.

(2) Zloupotrebom dominantnog položaja na relevantnom tržištu robe odnosno usluga smatraju se radnje kojima se sprječava, ograničava ili narušava konkurencija, a naročito radnje kojima se:

1) neposredno ili posredno nameću nepravedne kupovne ili prodajne cijene ili drugi nepravedni uslovi poslovanja;

2) ograničava proizvodnja, tržište ili tehnički razvoj na štetu potrošača;

3) primjenjuju nejednaki uslovi poslovanja na iste poslove sa različitim učesnicima, čime se pojedini učesnici dovode u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurente;

4) uslovljava zaključenje ugovora prihvatanjem dodatnih obaveza koje, po svojoj prirodi ili prema trgovačkim običajima, nijesu u vezi sa predmetom ugovora.

Rješenja i mjere nadležnog organa

Član 21

(1) Ako nadležni organ, preko ovlašćenog službenog lica, po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresovanog lica, utvrdi da je zloupotrebljen dominantan položaj, rješenjem utvrđuje povredu iz člana 20 ovog zakona i može odrediti mjere koje su učesnici na tržištu dužni da preduzmu radi uspostavljanja konkurencije na relevantnom tržištu i otklanjanja štetnih posljedica zloupotrebe dominantnog položaja, kao i rokove za njihovo izvršenje.

(2) Rješenjem iz stava 1 ovog člana ne može se naložiti podjela učesnika, otuđenje njegove imovine, akcija ili udjela, raskid ugovora ili odricanje od prava koja daju mogućnost odlučujućeg uticaja na poslovanje drugog učesnika na tržištu.

Dopuštenost pojedinih radnji

Član 22

(1) Nadležni organ može, na zahtjev dominantnog učesnika na tržištu, rješenjem da utvrdi da pojedine radnje koje taj učesnik namjerava da preduzme nijesu zabranjene u smislu člana 20 stav 2 ovog zakona.

(2) Nadležni organ može rješenje iz stava 1 ovog člana da ukine, ako se izmijene okolnosti na kojima se rješenje zasniva ili da poništi, ako se rješenje zasniva na netačnim ili neistinim prikazanim činjenicama.

Glava III

3. KONTROLA KONCENTRACIJA

Pojam koncentracije i oblici sticanja kontrole nad učesnikom

Član 23

(1) Koncentracija učesnika na tržištu nastaje u slučajevima:

1) formiranja novog učesnika spajanjem dva ili više prethodno nezavisnih učesnika ili njihovih djelova (spajanje);

2) kada jedno ili više fizičkih lica koji već kontrolišu najmanje jednog učesnika na tržištu ili jedan ili više učesnika na tržištu steknu kontrolu nad drugim učesnikom na tržištu ili njegovim dijelom;

3) osnivanje i zajedničko kontrolisanje novog učesnika od strane najmanje dva nezavisna učesnika, koji posluje na dugoročnoj osnovi, koji ima sve funkcije nezavisnog učesnika i pristup tržištu (zajedničko ulaganje).

(2) Kontrolom iz stava 1 tač. 2 i 3 ovog člana se smatra mogućnost odlučujućeg uticaja na poslovanje učesnika, zasnovano na pravima, ugovorima ili bilo kojim drugim pravnim ili činjeničnim sredstvima, a naročito:

1) vlasništvo nad ili pravo korišćenja cjelokupne imovine učesnika ili dijela njegove imovine;

2) ugovorno ovlašćenje ili bilo koji drugi osnov kojim se stiče mogućnost na odlučujući uticaj na sastav, rad ili odlučivanje drugog učesnika na tržištu.

(3) Smatra se da je učesnik stekao kontrolu ukoliko je imalac ili nosilac prava iz stava 2 ovog člana ili ih može vršiti po nekom drugom osnovu.

(4) Oblici kontrole iz stava 2 ovog člana procjenjuju se nezavisno ili u kombinaciji jedan sa drugim, pri tome se uzimaju u obzir relevantne pravne i stvarne činjenice, ali ne i namjera zainteresovanih strana.

(5) Dvije ili više koncentracija između istih učesnika izvršenih u vremenskom periodu kraćem od dvije godine smatraće se kao jedna koncentracija, a kao vrijeme njenog nastanka uzima se dan izvršenja posljednje od ovih koncentracija.

Oblici sticanja kontrole nad učesnikom koji nijesu koncentracija

Član 24

(1) Ne smatra se da je nastala koncentracija učesnika kada:

1) bankarska i druga finansijska institucija radi dalje prodaje privremeno stekne akcije ili druge hartije od vrijednosti određenog učesnika i pod uslovom da ih proda najkasnije u roku od 12 mjeseci od dana sticanja i ako u periodu u toku koga raspolaže predmetnim hartijama od vrijednosti vlasništvo nije upotrijebljeno tako da utiče na poslovne odluke učesnika koje se odnose na njegovo ponašanje prema konkurentima ili je upotrijebljeno u tom smislu isključivo sa namjerom da se pripremi prodaja predmetnih hartija od vrijednosti ili imovine učesnika;

2) dođe do sticanja kontrole nad učesnikom od strane lica koje obavlja funkciju stečajnog ili likvidacionog upravnika u smislu propisa o stečaju i likvidaciji;

3) zajedničko ulaganje za cilj ima koordinaciju tržišnih aktivnosti između dva ili više učesnika koji zadržavaju svoju nezavisnost, pri čemu će zajedničko ulaganje biti ocjenjivano u skladu sa članom 8 ovog zakona.

(2) Nadležni organ može produžiti rok iz stava 1 tačka 1 ovog člana do šest mjeseci, na zahtjev zainteresovane banke ili druge finansijske institucije koja dokaže da prodaja hartija od vrijednosti nije razumno bila moguća u tom roku.

Zahtjev za odobrenje koncentracije

Član 25

(1) Koncentracija iz člana 23 ovog zakona sprovodi se po pribavljenom odobrenju, koje na zahtjev učesnika na tržištu izdaje nadležni organ.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana podnosi se pod uslovom da:

1) zajednički ukupan godišnji prihod učesnika u koncentraciji ostvaren na tržištu Crne Gore prelazi iznos od 3 (tri) miliona eura po završnim računima učesnika za prethodnu obračunsku godinu; ili

2) zajednički ukupni godišnji prihod učesnika u koncentraciji ostvaren na svjetskom tržištu u prethodnoj obračunskoj godini prelazi iznos od 15 (petnaest) miliona eura po godišnjim izvještajima učesnika za prethodnu obračunsku godinu, pri čemu je najmanje jedan učesnik koncentracije registrovan na teritoriji Crne Gore.

(3) U prvoj godini poslovanja učesnika prihod iz stava 2 ovog člana će se računati na osnovu prihoda ostvarenog u tekućoj obračunskoj godini na nivou 12 mjeseci.

(4) Pri računanju ukupnog godišnjeg prihoda učesnika u koncentraciji neće se računati prihod koji ti učesnici ostvare u međusobnoj razmjeni.

(5) Oblik i sadržinu zahtjeva za izdavanje odobrenja za sprovođenje koncentracije propisuje

Ministarstvo.

+

Vidi:

čl. 2. Zakona - 37/2007-10.

Računanje godišnjeg prihoda za banke, druge finansijske institucije i osiguravajuća društva

Član 26

Ukupan godišnji prihod iz člana 25 stav 2 za učesnike na tržištu računa se na sljedeći način:

1) za pravna lica koja se bave pružanjem finansijskih usluga, nakon odbijanja poreza na dodatu vrijednost (posredna poreska davanja) i drugih poreza koji se direktno odnose na njih, uzima se zbir sljedećih prihoda:

- prihod od kamata i slični prihodi;

- prihod od hartija od vrijednosti: prihod od akcija i drugih hartija od vrijednosti koje imaju promjenljiv prinos, prihod od udjela u učesniku na tržištu, prihod od akcija u povezanim učesnicima u tržištu;

- potraživanja provizija;

- neto profit od finansijskih operacija;

- drugi prihodi iz poslovanja.

2) za osiguravajuća društva i društva koja se bave poslovima reosiguranja uzima se bruto iznos naplaćenih i potraživanih premija po osnovu ugovora o osiguranju i reosiguranju koji su zaključeni od strane ili u ime osiguravajućih društava pošto se od tog iznosa odbiju porezi koji se naplaćuju na iznos premija po jednom ugovoru ili na ukupan iznos premija.

Način podnošenja zahtjeva za odobrenje koncentracije

Član 27

(1) Zahtjev iz člana 25 stav 1 ovog zakona podnosi se nadležnom organu u roku od sedam dana od dana potpisivanja sporazuma, odnosno objavljivanja javne ponude ili sticanja kontrole nad učesnikom na tržištu.

(2) Zahtjev za odobrenje koncentracije može se podnijeti i kada učesnici u koncentraciji pokažu ozbiljnu namjeru za zaključenje ugovora, potpisivanjem pisma o namjerama ili kada učesnik na tržištu objavi namjeru da učini ponudu za kupovinu akcija.

(3) Kada kontrolu nad cijelim ili djelovima jednog ili više učesnika stiče drugi učesnik, zahtjev iz stava 1 ovog člana podnosi učesnik koji stiče kontrolu, a u svim ostalim slučajevima učesnici u koncentraciji podnose zajednički zahtjev.

Objavljivanje zahtjeva za odobrenje koncentracije

Član 28

Nadležni organ je dužan da objavi podatke iz zahtjeva u "Službenom listu Republike Crne Gore" i to:

- 1) nazive učesnika u koncentraciji;
- 2) prirodu koncentracije;
- 3) privredni sektor u okviru koga se koncentracija vrši.

Kriterijumi za ocjenu koncentracija

Član 29

Prilikom procjene posljedica namjeravane koncentracije nadležni organ utvrđuje da li se takvom koncentracijom značajno sprječava, ograničava ili narušava konkurencija, prvenstveno stvaranjem, odnosno jačanjem dominantnog položaja na tržištu, pri čemu u obzir uzima naročito:

- 1) strukturu relevantnog tržišta;
- 2) stvarne i potencijalne konkurente;
- 3) položaj na tržištu učesnika u koncentraciji i njihovu ekonomsku i finansijsku moć;
- 4) mogućnosti izbora dobavljača i korisnika;
- 5) pravne i druge prepreke za ulazak na relevantno tržište;
- 6) nivo unutrašnje i međunarodne konkurentnosti učesnika u koncentraciji;
- 7) trendove ponude i potražnje relevantne robe, odnosno usluge;
- 8) trendove tehničkog i ekonomskog razvoja;
- 9) interese potrošača.

Postupanje po zahtjevu za odobravanje koncentracije

Član 30

(1) Nadležni organ, po zahtjevu za odobravanje koncentracije će:

- 1) odbaciti zahtjev za odobrenje koncentracije ako se nijesu stekli uslovi iz čl. 25 i 26 ovog zakona;
- 2) obustaviti postupak ako podnosilac zahtjeva odustane od zahtjeva;
- 3) odobriti koncentraciju kada se procjenom njenih efekata na osnovu kriterijuma iz člana 29 ovog zakona utvrdi da se takvom koncentracijom značajno ne sprječava,

ograničava ili narušava konkurencija, prvenstveno stvaranjem, odnosno jačanjem dominantnog položaja na tržištu;

4) odobriti koncentraciju uz propisivanje, na svoju inicijativu ili na predlog učesnika, dodatnih uslova i obaveza koje učesnici u koncentraciji moraju u utvrđenim rokovima da izvrše prije ili nakon sprovođenja koncentracije;

5) odbiti izdavanje odobrenja za sprovođenje koncentracije kada se procjenom njenih efekata na osnovu kriterijuma iz člana 29 ovog zakona utvrdi da se takvom koncentracijom značajno sprječava, ograničava ili narušava konkurencija, prvenstveno stvaranjem, odnosno jačanjem dominantnog položaja na tržištu.

(2) Učesnici koncentracije su dužni da prekinu sprovođenje koncentracije do donošenja rješenja nadležnog organa kojim se namjeravana koncentracija odobrava ili do isteka rokova iz člana 41 stav 4 ovog zakona u kojima je nadležni organ dužan da donese rješenja.

(3) Na obrazloženi zahtjev učesnika koncentracije nadležni organ može privremeno odobriti sprovođenje koncentracije i prije donošenja rješenja iz stava 1 ovog člana, uzimajući u obzir naročito posljedice prekida sprovođenja koncentracije na učesnike i treća lica, kao i stepen vjerovatnoće povrede konkurencije takvom koncentracijom.

Poništavanje, ukidanje ili izmjena rješenja

Član 31

(1) Nadležni organ će, u postupku pokrenutom po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresovanog lica, ukinuti rješenje kojim se koncentracija uslovno odobrava ako učesnici u koncentraciji ne ispune dodatni uslov ili obavezu u skladu sa članom 30 stav 1 tačka 4 ovog zakona, odnosno poništiti rješenje kojim se koncentracija odobrava, uslovno odobrava ili zabranjuje, ako je rješenje donijeto na osnovu netačnih ili neistinito prikazanih činjenica.

(2) Nadležni organ će, u postupku pokrenutom po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke, izmijeniti rješenje kojim se određena koncentracija uslovno odobrava, kada učesnici u koncentraciji ne mogu da ispune neki od uslova utvrđenih u rješenju zbog okolnosti čije nastupanje nijesu mogli da predvide, izbjegnu ili otklone.

Registar

Član 32

(1) Odobrene koncentracije registruju se kod nadležnog organa.

(2) Oblik i sadržinu prijave za registraciju i obrazac i način vođenja registra iz stava

1 ovog člana propisuje Ministarstvo.

+

Vidi:

čl. 2. Zakona - 37/2007-10.

DIO TREĆI

Postupak

+
čl. 4. Zakona - 37/2007-9.

Vidi:

- podnaslov brisan -

+
čl. 4. Zakona - 37/2007-9.

Vidi:

Član 33

- brisan -

+
čl. 4. Zakona - 37/2007-9.

Vidi:

Prikupljanje podataka i utvrđivanje činjenica

Član 34

U postupku za zaštitu konkurencije nadležni organ može pribavljati podatke i utvrđivati činjenice i putem inspekcijskog nadzora.

Primjena Zakona o opštem upravnom postupku

Član 35

U postupcima koji se vode povodom zaštite konkurencije u pogledu onih pitanja koja ovim zakonom nijesu posebno uređena primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak.

Sukob interesa

Član 36

(1) Pored slučajeva predviđenih zakonom koji uređuje opšti upravni postupak, lice koje vodi postupak ili odlučuje u postupku povodom zaštite konkurencije izuzeće se od učešća u postupku ako je imalac vlasničkih prava u privrednom društvu koje je učesnik u postupku.

(2) Stranka može da zahtijeva izuzeće lica iz stava 1 ovog člana ako postoje druge okolnosti koje izazivaju opravdanu sumnju u njegovu nepristrasnost, a naročito ako ima učešće u upravljanju strankom, njenim akcionarom ili članom organa upravljanja ili je u drugom bliskom odnosu ili sukobu sa strankom ili sa licem koje je povezano sa strankom.

(3) Bivši zaposleni u nadležnom organu i Ministarstvu na poslovima zaštite konkurencije nemaju pravo da zastupaju bilo koje lice u postupku pred nadležnim organom najmanje dvije godine nakon prestanka rada u nadležnom organu ili Ministarstvu.

+

čl. 5. Zakona - 37/2007-9.

Vidi:

Pokretanje postupka

Član 37

(1) Nadležni organ pokreće postupak kada na osnovu prikupljenih podataka i pribavljenih informacija ocijeni da postoji osnovana sumnja da je izvršena radnja kojom se po odredbama ovog zakona vrši povreda konkurencije.

(2) Nadležni organ može pokrenuti postupak na osnovu zahtjeva za utvrđivanje da pojedini sporazum nije zabranjen u smislu ovog zakona ili zahtjeva za izuzimanje pojedinog sporazuma od zabrane, koji podnose učesnici između kojih je sporazum zaključen.

(3) Nadležni organ može pokrenuti postupak na osnovu zahtjeva za utvrđivanje da pojedina radnja nije zabranjena u smislu ovog zakona o zloupotrebi dominantnog položaja, koji podnosi učesnik koji vrši radnju ili namjerava da je vrši.

(4) Nadležni organ može pokrenuti postupak na osnovu zahtjeva za pokretanje postupka protiv učesnika koji je počinilac radnji kojima se po ovom zakonu sprječava, ograničava ili narušava konkurencija, koji mogu podnijeti:

- 1) učesnici kojima se nanosi ili može nanijeti šteta;
- 2) privredne komore, udruženja poslodavaca i preduzetnika;
- 3) udruženja potrošača;
- 4) organ državne uprave i lokalne samouprave.

(5) Nadležni organ može pokrenuti postupak na osnovu zahtjeva za kontrolu koncentracije učesnika, koji podnose:

- 1) učesnici koncentracije u slučaju spajanja ili zajedničkog ulaganja;
- 2) učesnik na tržištu koji stiče kontrolu nad drugim učesnikom na tržištu ili njegovim dijelom, u svim ostalim slučajevima.

(6) Ministarstvo bliže propisuje oblik i sadržinu zahtjeva za pokretanje postupka.

+

čl. 2. Zakona - 37/2007-10.

Vidi:

Dostava podataka

Član 38

(1) Nadležni organ je ovlašćen da pisanim putem zahtijeva od učesnika na tržištu i drugih posredno uključenih lica da mu dostave podatke značajne za utvrđivanje činjenica u određenom postupku u roku od 15 dana, osim ako je u zahtjevu ostavljen duži rok.

(2) Lice kome je podnjet zahtjev nema pravo da se poziva na poslovnu tajnu radi odbijanja saopštavanja određenog podatka, ali ima pravo na naknadu cjelokupne štete, uključujući i izgubljenu dobit od strane nadležnog organa, ako je pretrpi usljed njegovog otkrivanja trećem neovlašćenom licu.

Obustava postupka

Član 39

Nadležni organ može donijeti zaključak kojim se obustavlja postupak kada iz priloženih dokaza proizilazi da izvršena radnja nije protivna ovom zakonu.

Prekid postupka

Član 40

(1) Nadležni organ može donijeti zaključak kojim prekida postupak pokrenut po službenoj dužnosti, ako je konkurencija povrijeđena samo u neznatnoj mjeri, a stranka protiv koje se vodi postupak se obaveže da neće nastaviti ili ponoviti radnju ili akt kojim se sprječava, ograničava ili narušava konkurencija.

(2) Prekid postupka može trajati najduže šest mjeseci.

(3) Ako stranka protiv koje se vodi postupak ne ispuni ili prekrši preuzete obaveze prije isteka roka od šest mjeseci ili u tom roku učini novu povredu konkurencije, nadležni organ će nastaviti postupak.

Rokovi za donošenje rješenja

Član 41

(1) Nadležni organ je dužan da rješenja u postupcima koji se vode po ovom zakonu o sporazumima kojima se sprječava, ograničava ili narušava konkurencija i o zloupotrebi dominantnog položaja donese u roku od četiri mjeseca od dana pokretanja postupka.

(2) Izuzetno, rok iz stava 1 ovog člana nadležni organ može produžiti.

(3) Protiv rješenja iz stava 2 ovog člana ne može se izjaviti žalba.

(4) Nadležni organ je dužan da rješenje u postupku kontrole koncentracija donese u roku od:

1) dvadeset i pet radnih dana kada se radi o donošenju rješenja u skladu sa članom 30 stav 1 tač. 1 i 2 ovog zakona;

2) sto petnaest radnih dana kada se radi o donošenju rješenja u skladu sa članom 30 stav 1 tač. 3 i 4 ovog zakona.

3) sto trideset radnih dana kada se radi o donošenju rješenja u skladu sa članom 30 stav 1 tačka 5 ovog zakona.

(5) Rok, u smislu stava 4 ovog člana, računa se od dana podnošenja zahtjeva, odnosno od dana dopunjenog zahtjeva, ako je zahtjev bio prvobitno podnjet sa nepotpunim podacima.

(6) Kada nadležni organ propusti da donese rješenje u rokovima iz st. 1, 2 i 4 ovog člana, smatraće se da su akti i radnje povodom kojih se postupak vodi dozvoljeni u smislu ovog zakona.

Mjere

Član 42

Kad nadležni organ utvrdi da se sporazumom sprječava, ograničava ili narušava konkurencija, odnosno da je zloupotrijebljen dominantni položaj, rješenjem može odrediti mjere iz čl. 10 i 21 ovog zakona, i to:

1) privremeno zabraniti vršenje prometa određene vrste robe ili usluga na relevantnom tržištu, koje ne može trajati duže od tri mjeseca;

2) privremeno zabraniti vršenje djelatnosti, ako i pored zabrane iz tačke 1 ovog člana učesnik na tržištu nastavi da vrši promet robe ili usluga na relevantnom tržištu, koje ne može trajati duže od četiri mjeseca.

DIO ČETVRTI

NADZOR

Član 43

Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona vrši

Ministarstvo.

+

Vidi:

čl. 2. Zakona - 37/2007-10.

DIO PETI

KAZNENE ODREDBE

Prekršaji

Član 44

(1) Novčanom kaznom od dvjestostrukog do tristostrukog iznosa minimalne zarade u Republici Crnoj Gori kazniće se za prekršaj privredno društvo ili drugi oblik obavljanja privredne djelatnosti, državni organ i organ lokalne uprave, ako:

1) zaključi ili izvrši zabranjeni ili ništavi sporazum kojim se sprječava, ograničava ili narušava konkurencija (član 7 st. 1 i 2);

2) ne ispuni u utvrđenom roku uslove iz rješenja kojim se pojedinačni izuzetak uslovno dodjeljuje (član 12 st. 1 i 4);

3) ne proda akcije privremeno stečene radi dalje prodaje najkasnije u roku od 12 mjeseci od dana sticanja akcija, odnosno u odobrenom produženom roku (član 24 stav 1 tačka 1);

4) ne podnese zahtjev na propisanom obrascu za sprovođenje koncentracije nadležnom organu ili sprovodi koncentraciju bez pribavljenog odobrenja (član 25 st. 1 i 5 i član 30 stav 2);

5) ne ispuni u utvrđenom roku, prije ili nakon sprovođenja koncentracije, dodatne uslove i obaveze kojim se koncentracija uslovno odobrava (član 30 stav 1 tačka 4);

6) ne prekinu sprovođenje koncentracije do donošenja rješenja nadležnog organa kojim se namjeravana koncentracija odobrava ili do isteka rokova u kojim je nadležni organ dužan da donese rješenje (član 30 stav 2).

(2) Novčanom kaznom od deseterostrukog do dvadeseterostrukog iznosa minimalne zarade u Republici Crnoj Gori kazniće se za prekršaj iz stava 1 ovog člana i fizičko lice ili drugo odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom obliku obavljanja privredne djelatnosti, državnom organu i organu lokalne uprave.

(3) Ako je počinioc prekršajem iz stava 1 ovog člana učinio štetu ili nije izvršio obavezu ili je pribavio imovinsku korist kazniće se novčanom kaznom do

desetostrukog iznosa učinjene štete, neizvršene obaveze ili pribavljene imovinske koristi.

(4) Ako je fizičko lice ili odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom obliku obavljanja privredne djelatnosti, državnom organu i organu lokalne uprave pribavilo imovinsku korist koja je veća od propisane maksimalne novčane kazne ili propisanog iznosa novčane kazne iz stava 2 ovog člana izreći će se novčana kazna do dvostrukog iznosa pribavljene imovinske koristi.

+

Vidi:

čl. 6. Zakona - 37/2007-9.

Član 45

(1) Novčanom kaznom od stopedesetostrukog do dvjestostrukog iznosa minimalne zarade u Republici Crnoj Gori kazniće se za prekršaj privredno društvo ili drugi oblik obavljanja privredne djelatnosti, državni organ i organ lokalne uprave, ako:

1) ne prijavi sporazum u roku od 15 dana od dana zaključenja (član 17);

2) ne postupi po zahtjevu nadležnog organa da mu dostavi ili saopšti tražene podatke (član 38).

(2) Novčanom kaznom od deseterostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Republici Crnoj Gori kazniće se za prekršaj iz stava 1 ovog člana fizičko lice ili odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom obliku obavljanja privredne djelatnosti, državnom organu i organu lokalne uprave.

(3) Ako je počinioc prekršaja iz stava (1) ovog člana prekršajem učinio štetu ili nije izvršio obavezu ili je pribavio imovinsku korist, visina novčane kazne iznosi do petostrukog iznosa učinjene štete, neizvršene obaveze ili pribavljene imovinske koristi.

(4) Ako je fizičko lice ili odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom obliku obavljanja privredne djelatnosti, državnom organu i organu lokalne uprave pribavilo imovinsku korist koja je veća od propisane maksimalne novčane kazne ili od propisanog iznosa novčane kazne iz stava 2 ovog člana izreći će se novčana kazna do dvostrukog iznosa pribavljene imovinske koristi.

Zaštitne mjere

Član 46

(1) Za prekršaj iz čl. 44 i 45 ovog zakona mogu se izreći zaštitne mjere oduzimanje predmeta i zabrana obavljanja djelatnosti.

(2) Zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stava 1 ovog člana može se izreći u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine.

DIO ŠESTI

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Postupanje u tekućim odnosima

Član 47

(1) Postupci započeti po propisima koji prestaju da važe danom početka primjene ovog zakona okončaće se u skladu sa ovim zakonom.

(2) Učesnici sporazuma zaključenih do dana stupanja na snagu ovog zakona dužni su da ih prijave nadležnom organu u roku od 130 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Podzakonski akti

Član 48

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Prestanak primjene važećih propisa

Član 49

Danom početka primjene ovog zakona prestaje primjena Antimonopolskog zakona ("Službeni list SRJ", broj 29/96).

Stupanje na snagu

Član 50

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. januara 2006. godine.